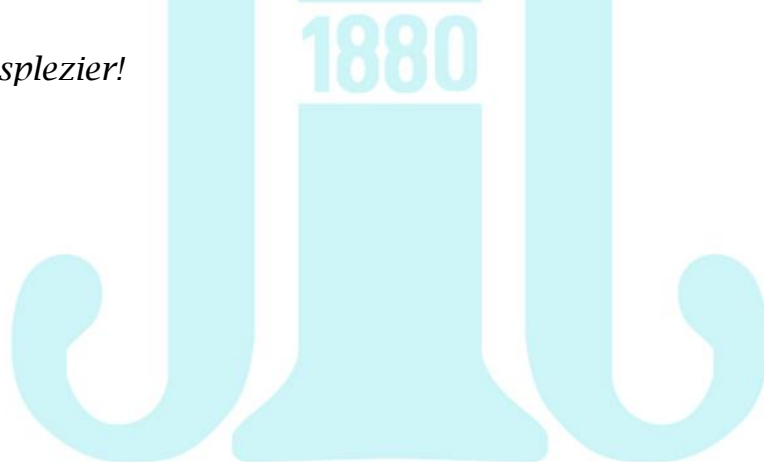

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE PLEZANTSTRAAT

Volkse tragikomedie in twee bedrijven

door

1880

Gerhard Janssens & Gino Magerman

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2002

Nr.2760

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIER tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE PLEZANTSTRAAT* op te voeren moet de naam van auteur *GERHARD JANSSENS & GINO MAGERMAN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2002/0220/050
ISBN 978-90-385-07958

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Gerhard Janssens & Gino Magerman
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

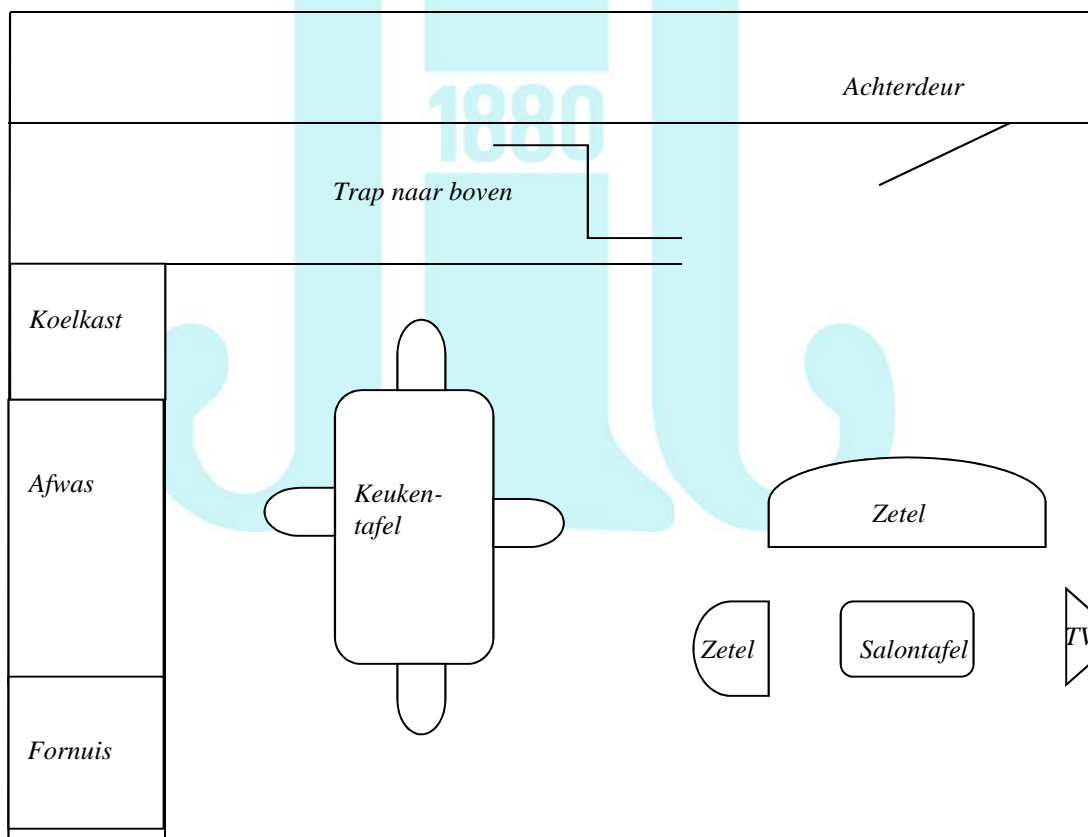
PERSONAGES

(2 dames – 2 heren)

MOEDER GILBERTE
ZOON ANTHONIE
ZOON RICCO
TANTE MARIETTE

DECOR

Een eenvoudige huiskamer/keuken. Tafel, stoelen, salon, doorgang naar hall en slaapkamer. Aankleding naar eigen mogelijkheden en inzicht.

E E R S T E B E D R I J F

MOEDER : (*Is bezig in de keuken.*) Ze kunnen zulder zoveel zeggen wat ze willen, dat ik twee linkse handen heb en dat ik voor niks deug, maar als ze van den avond aan tafel zitten dan zullen we eens zien wie dat er den eersten is die voor den tweede keer van mijne schotel gebraad zal pakken... ne mens kan maar beter af en toe zwijgen en er 't zijne van peinzen, der moet er één de slimste zijn, en in tees geval, de die die haren eigen naam nog niet kan schrijven dan.

Allé komaan Gilberte, alsof dat ge niks beters te doen hebt dan aa eigen hier wat te staan beklagen, de groenten moeten nog gesneden worden, ooh, en mijn soep, ik geloof dat de bouillonblokskes op zijn, hoe kon ik dat toch vergeten zijn... da's naa verdomme den derde keer dat ik naar die Nopri moet lopen, ooh, dat begint hier een soep te worden éh, en dan nog een zonder blokskes...

'k Had beter nen traiteur gebeld, maar ja, onze Robert vindt dat ik als huismoeder er zelf voor moet zorgen dat er eten op tafel staat. 't Is voor iedereen nieuwjaarsavond zeggen ze dan... als onzen Anthonie nu eens rap voor mij naar de Nopri zou willen lopen... straks staat heel de familie hier en staan ik hier met een affront... Anthonie! Anthonie! Die zal weer op zijn kamer zitten met zo ne oorbox op zijne kop zeker... 't is misschien al beter dat ik zelf rap efkens over en weer loop... want tegen dien tijd dat die dan weer zijne frak aanheeft...

't Is niet dat hij niet wilt gaan zullen, onzen Anthonie is hier den enigsten die een beetje inzit met zijn moeder... nee nee, geen slecht woord over hem, ik zal zelf wel gaan... 't is voor hem immers ook verlof. En als ze niet content zijn éh, dan doen ze den diner maar bij mijn zuster Mariëtte volgend jaar, dan is 't de laatste keer geweest dat we 't hier deden, of anders gaan ze maar naar "t Curryworstjen" om ne pak friet... en dat zou zelfs nog smaken ook. Dien treut, voor wat is dat allemaal nodig, gewone dagelijkse kost, maar ja, ik kan mijn eigen toch niet laten kennen, en zeker niet als ons Mariëtte komt...

Nee, ge zoudt niet zeggen dat we tweelingzusters zijn, ik heb altijd geweten waar mijn plaats is, maar voor haar was 't nooit goed genoeg... als ge haar zo

ziet lopen en ge kent haar helemaal niet... allé gelijk of ne vreemde... zoude denken: Amai kind, wie heeft er aa gescheten?...

Zeg, dat is nogal een leven dat onzen Anthonie daarboven aan 't maken is...

Die is daar precies ne verhuis aan 't doen...

Dat onze Robert nu maar niet blijft plakken in 't Schuttershof... dat ik hier weer niet alleen sta als de familie aankomt...

Maar alla, met die dagen peins ik niet dat Jacques en Leontientje 's avonds de café open zullen doen... die mensen zullen ook wel op een convenabel uur sluiten...

Ik geloof trouwens dat ze gevraagd waren bij ilder Marie-Christine, want anders zit die altijd alleen met nieuwjaar, ze heeft ook hare man moeten afgeven, kanker en maar 35 jaar, da's toch wel wreed éh, en die had dan eens ne goeie... ja, als awen tijd der is, wat doet ge der aan... a niets wur...

Als hij nu maar niet te veel heeft gezopen dan ben ik al content, anders klappen ze weer 14 dagen achter mijn gat!

(Imiteert buurvrouwen) DIE GILBERTE DIE HEEFT TOCH GEEN LEVEN EH...

(gewoon) Maar der zijn der nog anderen zeg ik altijd, en ne mens moet voort of dat ge nu wilt of niet... gelijk of op de markt vandeweek, de die van hier recht over.

(Imiteert Peggy) DAG GILBERTE, NOGAL EEN WEER EH KIND. WE HEBBEN HET WEER NIET GETROFFEN VREES IK, AMAI KIND, DAT IS NOGAL EEN TET OP AWE KOP ZEG? EN AAN AA OOG OOK AL ZIE IK.

(gewoon) 'k Weet het kind, ik ben soms toch nogal een lompe kalle zonne, dat was bij 't pakken van patatten in de kelder dat ik niet gezien had dat de deur open stond éh.

(Imiteert Peggy) ALLE GILBERTE, DAT GE DAT NIET GEZIEN HAD.

(gewoon) Haastig zijn eh kind, haastig zijn en recht met mijne kop tegen die venijnige klink eh, ge kent ze wel eh, ge hebt ze toch ook al gezien die klink.

(imiteert Peggy) AH JA, DA'S EEN VREE KLINK DAS WAAR DAT, KAN ULDERE ROBERT DIE DAN EENS NIET VERVANGEN?

(gewoon) Ah, die venten die hebben daar allemaal genen tijd voor éh kind, ge mist er niks aan zulle Peggy kind.

(imiteert Peggy) OF LAAT HEM ANDERS ZO EENS EEN HARMONIKADEUR ZETTEN EH, IK HEB DAT OOK IN MIJN KEUKEN EN ALS GE ZO DIKWIJLS TEGEN DE DEUR KNOTST GELIJK GIJ...

(gewoon) Haha, ja, ze zeggen altijd dat nen ezel... maar allé, ik gaan aah laten, ik moet maken dat ik mijn komisjes nog heb voor dat de kramen afbreken... houd u goed éh Peggieken.

(imiteert Peggy) JA 'ZELFSTE, EN VERZORGD AA EH GILBERTE.

(gewoon) Ge krijgt het niet altijd gelijk of dat ge 't wilt zeg ik altijd, en we hebben nog eten en een onderdak... en wat heeft ne mens eigenlijk meer nodig dan dat... we zijn nog gezond, dat is 't voornaamste! En onze Robert, ja, onze Robert...

(imiteert moeder) ALS GE VOL ZIT VAN DE VAN DEN BOGAERT, zei mijn moeder, DAN KUNDE ER MEE TROUWEN OOK... GE HADT MAAR MOETEN NADENKEN VOOR DAT GE DEN EERSTEN DEN BESTEN ONDER UWE ROK HAD LATEN ZITTEN...

(gewoon) Den eerste den besten zei ze, ik was direct verkocht toen dat ik Robert voor den eerste keer zag. Hij zag er zo stoer uit in zijn legerkostuum... Gelijk of dadde gij kunt dansen en zingen, zei hij, zo is er geen tweede... dat hadt ge moeten zien... dat geloofde niet, daar konden ze in Hollywood nog niet aan rieken gelijk of danne kik dat kon...

Mijn vader vertelde mij dat toen ik nog een klein masken was, ieder jaar als 't in 't dorp kermis was, ik in café "t Volk" danste en zong gelijk of dat Shirley Temple het mij niet zou hebben nagedaan... Ja, 't was mijne groten droom... en waar dat ik met heel mijn hart plezier in had... maar ja, hoe gaat dat in 't leven... Als kind beziet ge dat allemaal heel anders, 't is niet dat ik er nu spijt van heb dat het allemaal anders is uitgedraaid, dat niet, maar misschien als mijn moeder een beetje meer den aard had gehad naar mijn vader dan...

Hij zei altijd: *(imiteert vader)* ROSALIE, GELIJK OF DAT ONS GILBERTE KAN ZINGEN EN DANSEN, ZOUDEN WIJ HAAR BETER NAAR DE DANSSCHOOL STUREN... MISSCHIEN WORDT ZE OOIT NOG WEL

EENS EEN VEDETTE, EN DIE PAAR FRANKSKENS DIE ZE HIER MEER IN KAS BRENGT DOOR BIJ BOER VAN DER MEULEN PATATTEN TE GAAN RAPEN ZULLEN TOCH HET VERSCHIL NIET MAKEN...

(imiteert Rosalie) ALS HET AAN AA MOEST LIGGEN DAN ZOU HET HIER SCHOON WORDEN, IK ZALLE KIK MIJN BUZZE WEL AFDRAAIEN OM VOOR AA JONG TE ZORGEN... TERWIJL DAT ZIJ WAT MET HAAR GAT GAAT STAAN DRAAIEN... DAAR ZAL VEEL GELD VAN IN 'T BAKSKE KOMMEN! ALS GE DER EEN HOEREJONG VAN WILT MAKEN DAN DOET GE VOORAL AA GOESTING, EN TROUWENS, ZE IS MAAR ZO GOED ALS EEN ANDER: ZE KAN GAAN WERKEN VOOR HARE VREET EN DATZELFDE GELDT VOOR ONS MARIETTE... EN ALS HET AA NIET AANSTAAT? DAN STAPT GE 'T MAAR MEE AF? FERM GEMAKKELIJK ZEGGE KIK...

(gewoon) En ons vader zweeg...

(imiteert vader) MASKE, zei hij altijd tegen mij, MASKE, IK WEET DAT MOEDER SOMS VEEL TE STRENG IS VOOR ULDER, ZE KAN DER OOK NIET AAN DOEN, ZE IS ALTIJD ZO GEWEEST, MAAR ALS GE LATER MIJN KLEINKINDEREN GAAT GROOTBRENGEN ZIJT DAN NIET ZO HARD GELIJK OF ZIJ... 'T LEVEN IS AL KORT GENOEG, EN OP EEN VRIENDELIJKE MANIER BEKOMT GE MEER DAN MET BLAFFEN EN SLAAN...

(gewoon) Moeder zag ons vader nog niet staan... maar toen ons vader kwam te sterven geloof ik toch dat ze der veel meer van heeft afgezien dan dat ze heeft laten uitschijnen...

Mijn kinderen, die zullen altijd op de eerste plaats komen!!!

Zeg, wat is dat daarboven... Anthonie? Anthonie? Wat zijde gij daar allemaal aan 't uitsteken jong?... Wat zegde? Aah niks... ik hoor het dat 't niks is, niet te veel rommel maken éh jong, we krijgen volk éh, en ik heb geen goesting als ze boven naar 't we willen, dat het er ne nest is éh, hoorde het!

Ik heb altijd veel vriendschap gekend van mijn kinderen... onze Ricco die is wel veel veranderd tegenover vroeger, maar ja, dat is jonk en al 19, wat wilde... hoe waren wij toen dat we zo oud waren?

Onze Robert heeft er gene goeien invloed op gehad, maar ja, ge kunt de klok niet terugdraaien, en we zullen het wel pakken gelijk of dat het komt... wat wilt ge nu... de jongen ziet niet anders dan deugnietrij van zijn vader...

Ik zal het nooit vergeten den dag dat onze Ricco 12 jaar werd, vond Robert het zo hoogst nodig om van zijnen oudste nen echte vent te maken.

Jongen, zei hij, het wordt tijd dat ge laat zien dat ge de mijne zijt, en dat gaan we vieren in "t Schuttershof", alleen wij mannen, alleen de Van den Bogaerdes ondereen...

't Jonk heeft ocharme heel den dag erna zijn lijf uitgespuugd van al dien alkool die zijn vader hem had gegeven... 12 jaar, en ik maar zwijgen en braaf knikken... ge ziet wat er van is voortgekomen...

Ja, onze Ricco is DE ZIJNE, gelijk dat Robert het altijd zo goed weet te zeggen... en mijne jongsten die moet dat dan aanhoren, ik weet het, 't is helemaal niet schoon en onze Robert zou eerst beter eens nadenken voor dat hij dat manneke op zijn hart trapt... maar ja, den drank, den drank en nog eens den drank, hij zal het nooit afleren peins ik, en als hij er zelf niets aan wilt doen dan ben ik wel de laatste in dit huishouden die hare mond open moet doen...

Zowel dat den oudsten van hem is, is den Anthonie van mij... versta mij nu niet verkeerd éh, ik zie alletwee mijn kinderen even geiren, ons Heer mag mij straffen als ik een onderscheid moest maken!

Maar toch, Anthonie dat is mijne grootsten troost hier in huis. Mijne witten... ja, zo een schoon boeleke dat dat was...

Zijn haar zo wit als van een kerstekinneken, zo wit zag dat... ondertussen is dat al veel verdonkerd natuurlijk, maar allé, eens dat ne mens daar een gewoonte van maakt, dan blijfde dat zeggen, en zo is mijne zwarten nog altijd mijne witten.

Over zwart gesproken... hoe zit dat ondertussen met dat gebradjje... ik zal maar eens rap in mijn kastrollen kijken voor dat heel den boel hier in de fik

staat... ooh, ik panikeer weeral om niks zulle... dat moet zeker nog een 15 minuutjes opstaan...

Als onze witten hier niet moest geweest zijn, dan had ik al ongelukken gedaan... ja ja.

En goed leren dat die doet, altijd den eersten en nooit onder de 90%... Pas op, niet dat de Ricco ne lompen is éh, ge moet mijn woorden niet verkeerd oppakken... maar hij veegde er zijn kloten aan... op café gaan, achter de mokkes zitten, en weer dien drank...

Onzen Anthonie die drinkt nooit... hij is er tegen zegt hij... ge hebt groot gelijk jongen, blijft er maar af, van die vuiligheid... 't is 't allemaal niet waard zegge kik. Euuu, komaan Gilberte, schiet in gang... nu zijde nog niet in die Nopri achter die blokskes éh kind, en van ulder eigen komen die niet naar hier gevlogen zulle... en onze Robert die blijft maar weg... hij zal weer per se de laatsten moeten zijn die aan den toog hangt vrees ik, en als onze Ricco dan ook niet afgeeft, dan zal Leontien ze weer moeten buitensmijten... 't Is te hopen dat ze de Jacques der dan niet heeft moeten bijhalen... of ze zitten nog in den bak met oudejaarsavond, dat zou 't toppunt zijn dat... oooh? Hebbe kik nu wel verse kroketten meegebracht van den beenhouwer? Miljaarde... ik zal mij weer mogen spoeien gelijk een zotte... hoe kan ik zo lomp zijn om kroketten te vergeten... ik moet hier miljardedjuu ook aan alles denken... Als ze 't allemaal alleen mogen arrangeren als ik eronder lig, wel dan... dan zou ik eens een vlieg willen zijn...

(Anthonie op.)

Over een vlieg gesproken, wat was dat daar voor een leven boven? Ik dacht dat ge mij ging helpen met de tafel te zetten...

ANTHONIE : Ja, ik moest nog iets doen dat voorging...

MOEDER : Ah, voor 't school zeker, dan is 't goed, ge hoort mij al niet meer... ik zal mijn plan wel trekken manneke, ga maar voortdoen met aa huiswerk...

ANTHONIE : Nee nee, 't is al in orde...

MOEDER : Zoude dan eens rap voor mij om bouillonblokskes naar de Nopri willen gaan, en in ene keer die toert gaan halen bij Spaenhoven... 10 personen, 't is al

betaald, zeg maar dat het voor de bestelling is op naam van Van den Bogaerd...

ANTHONIE : Moeder? Eu, ik...

MOEDER : Och ja, en voor dat ik het vergeet, 180 kroketten gaan halen bij den dikke, daar zal ik wel mee toekomen zeker voor 10 man?... Alhoewel, 't zijn goeie eters, en als 't van de voorniet is dan... pakt er maar tweehonderd Anthonieke, ik zou niet willen dat ze met honger van tafel gaan... en als er over zijn dan steek ik ze wel in 't vriesvaksken.

ANTHONIE : Moeder, ik...

MOEDER : En als ge "t Schuttershof" passeert, ziet dan eens of dat uw vader der nog zit, maar maakt dat het niet te veel opvalt éh, of hij denkt weer dat ik achter zijn gat zit...

ANTHONIE : Ik wil het eens hebben over gisteren...

MOEDER : Gisteren? Wat was er dan gisteren?

ANTHONIE : Dien ambras...

MOEDER : Och manneke toch, ge moet aa daar zoveel niet van aantrekken, aa vader zegt zo veel als hij zat is, ge weet toch dat die dat allemaal niet meent... Ik durf wedden dat hij zelfs niet meer weet wat hij gezegd heeft... Komaan, ga gauw naar de winkel.

ANTHONIE : Ik weet iets veel beter om u te helpen dan naar de winkel te gaan...

MOEDER : Komaan éh, onnozelaar, met uwe zever in pakskes, niet vergeten éh, bouillonblokskes, kroketten van den dikken, en...

ANTHONIE : Doet u dat niks dat vader zegt dat hij met een ander wilt gaan samenleven?

MOEDER : Och, da's eerst zien en dan geloven...

ANTHONIE : Ik heb het aan onze Ricco gevraagd en die zegt dat het waar is.

MOEDER : Wat weet onze Ricco daar nu van, allemaal maar geleuter, en wie is die zogezegde andere dan wel, éh?

ANTHONIE : Dat wist hij ook niet, maar ons vader had hem wel verteld dat hij al 6 maanden op een ander ging...

MOEDER : Och manneke, ge kent die twee toch, da's allemaal maar cafépraat...

ANTHONIE : Hoe dat gij dat hier volhoudt, dat versta kik niet... met zo ne stinkoord van ne vent...

MOEDER : Héla, ge hebt het wel over uw vader éh, en wat er tussen hem en mij omgaat, daar moete gij u niet ongerust over maken...

ANTHONIE : Ik zit er anders wel alle dagen tussen...

MOEDER : Ik wete kik dat ook wel zulle manneken, voor u is dat ook niet plezant, maar wat wilde dat ik er aan doe, ge weet toch dat ge met dien onmogelijke mens niet kunt klappen... 't Zal wel eens beteren zeker... Komaan, uwe kop niet laten hangen éh, zo ken ik u niet zulle, miljaardedjuu... zolang dat wij tweeën maar overeenkomen!

ANTHONIE : Hij heeft anders wel gezegd dat ge hier buiten moet...

MOEDER : Dat heeft hij al zo dikwijls gezegd...

ANTHONIE : Wel, deze keer vind ik dat hij moet krijgen waar dat hij om vraagt.

MOEDER : Nen bak Jupiler... dat moogde ook nog meebrengen... pakt dan de vélo en zet hem vanachteren op 't stoeleke met de snelbinder erover, dat hij niet valt.

ANTHONIE : Dat hij er zelf maar om gaat...

MOEDER : Komaan, ik heb hier genen tijd voor zulle, met die soep kan ik niet voort, en wat moest ik nu weer doen... hier, trekt gij dat blikke pekes en erwtjes eens open, ge weet dat ik daar genen held in ben éh, ik zalle kik u ondertussen geld uit mijne portemonnee geven voor die komisjes...

ANTHONIE : Moeder, gade godverdomme stoppen met dien onnozelen diner en luisteren!

MOEDER : Anthonieken, alstublieft jongen.

ANTHONIE : Ge pak nu awe frak en wij zijn hier voor eeuwig en altijd weg... morgen is 't nieuwjaar en aan goeie voornemens zal het dan zeker niet ontbreken!

MOEDER : Zijde gij nu helemaal zot aan 't worden of wat?

ANTHONIE : Als er hier een zotte is, dan zulde gij het wel zijn... ge moet uw gerief al niet meer inpakken... dat heb ik al gedaan!

MOEDER : Gaat onmiddellijk die vuilzakken terug naar boven doen, onmiddellijk! Straks valt uw vader hier binnen en wat dan?

ANTHONIE : Ja, wat dan?

MOEDER : Ooooh, zegt dat het niet waar is éh, doe niet moeilijk en hangt mijn gerief terug... toe Anthonieken, peinst ook eens aan uw moeder...

ANTHONIE : Ge moet gene schrik hebben, gewoon de deur dichttrekken en niet achterom zien, da's alles.

MOEDER : En waar gaan we dan naartoe éh slimmen? Onder de bruggen van Parijs gaan liggen zeker... en uw school dan, hebde daar al eens over nagedacht, over uw school? Ge gaat toch uw toekomst niet wegslijten?

ANTHONIE : Nee, maar gij uw toekomst ook niet!

MOEDER : Nu is 't genoeg éh, sebiet hebde mijn hand tegen uw gezicht! Straks staat de familie hier, ga naar de winkel en dekt daarna de tafel maar, amen en uit!

ANTHONIE : We gaan naar tante Mariëtte, dat is uw tweelingzuster, die zal ons zeker niet in de kou laten staan... voila, zo simpel is dat!

MOEDER : Ons Mariëtte, ze zal ons zien komen peins ik... geen haar op hare kop dat daar aan denkt... en ge hebt nu al honderd éh!!!

ANTHONIE : Ge zou u beter eens spiegelen aan tante Mariëtte, die laat haar ten minste niet behandelen gelijk een schotelvod... Ze ziet er tenminste niet uit gelijk een afgeleefde huismoeder!

MOEDER : Gij vuilen boeman dat ge daar staat, zo tegen uw eigen moeder... ik dacht dat ik het allemaal al meegemaakt had... ooh lievenheer, moedergods... waar heb ik dat toch aan te danken...

ANTHONIE : Aan uw eigen... aan wie anders... dat ge kon trouwen met zo een drankorgel!

MOEDER : Als dat orgel der niet was geweest dan hadde gij hier nu ook niet geweest zulle manneke, vergeet dat niet...

Ik moet hier in gang schieten... de tomaten zijn al leeggehaald, da's just... hier is den gjeirenaard (=garnaal) en cocktailsaus voilà... der is niets dat beter smaakt met die dagen dan nen tomat-crevette zeg ik altijd, als dat azoe goe fris uit het voorplaatske komt... ah jaa, waarom in de frigo zetten als het daar fris genoeg is, en der is trouwens geen plek om 10 taloren in ne frigo te krijgen éh, hahahaha dat zou nogal ne frigo moeten zijn éh Anthonie... daar zoude alle bakken van de "Van der Stock-brouwerij" in ene keer in kwijt kunnen, hahaha,

stel je voor, aahhh, zolang dat we nog kunnen lachen, jaja, da's ook weeral waar...

ANTHONIE : Rustig, ho juul, ho, komaan, zet u efkes neer... hier... drinkt eens... zachtjes éh, dat ge u niet verslikt... ge zou er sommigen teveel een plezier mee doen... ge maakt u druk om niks... Ge weet toch dat ik alleen 't beste met u voor heb moeder... uwe witten weet toch wel wat goed is voor u, niet? Ik ben toch gene lomperik, éh?

MOEDER : Nooit onder de 90%, en ooit al eens 99...

ANTHONIE : We gaan wij schoon met ons tweeke naar tante, en ge zult eens zien hoe goed we het daar gaan hebben!

MOEDER : Dat gaat toch niet Anthonieke, gij doet zo precies of dat dat niks is... nen ouwen boom moete immers niet meer verplanten... Gij zult het ooit wel beter hebben, daar ben ik heilig van overtuigd, ik zal mijn plan wel trekken, ik ben het hier al zo gewoon...

ANTHONIE : Niks daarvan, gij zit er al tot over uw oren in.

MOEDER : En onze Ricco dan, dat is toch ook ne zoon van mij... Ik kan die toch al moeilijk aan zijn lot overlaten, achter die façade die hij optrekt zit ook nen hele fragiele jongen... dan geraakt die weer op den dool en dat zou ik mijn eigen nooit kunnen vergeven...

ANTHONIE : Hij is oud genoeg om zijn plan te trekken, dat wete gij goed genoeg. Hij komt alleen nog thuis om te slapen en om te eten... Gij zijt hier voor niks nodig... Ze zullen in 't Schuttershof wel nen dagschotel gaan eten, en voor de was moeten ze maar eens naar de "wasmatiek" lopen... der staan toch maar twee knoppen aan zo 'n machine, daar zullen ze juist nog aan uit geraken.

MOEDER : En uldere schoofzak dan? En dan afwas... en de kuis? Eh?

ANTHONIE : Dat moet die aanhoudster dan maar doen!!!

MOEDER : Onze Ricco zal blij zijn met een vreemde in huis, dat gaat nooit goedkomen, geloof mij, daar gaan accidenten van komen!

ANTHONIE : Met zijne kop tegen de klink van de kelderdeur knotsen zeker?

MOEDER : Hoe wete gij dat...

ANTHONIE : Moeder alsteblijft, ge staat hier niet met de buurvrouw te tetteren éh...

MOEDER : Onze Ricco zal gebroken zijn, die sukkelaar...

ANTHONIE : Ricco gebroken, hahaha... ge moet er niet vanonder zien te muizen, ge weet heel goed hoe hij ineenzit.

MOEDER : 't Is nu niet dat ge van uw broer ne slechten moet maken, hij ziet zijn moeder even gjeiren dan gij!

ANTHONIE : Ik heb niet gezegd dat hij u niet graag ziet éh, alleen ziet hij zijn eigen nog veel liever! Als vader u morgen met uw klieken en uw klakken den dieperik van het trapgat ingooit, dan staat Ricco nog verder van huis!

MOEDER : Dat klinkt allemaal schoon, maar zo simpel is 't niet! Sommige dingen in 't leven die zo zijn, die moeten gewoon zo zijn omdat wij der zelf niks aan kunnen doen. Dat is gelijk of dat dat al geschreven stond door hoger hand, en wij zijn immers maar kleine viskes in een grote zee éh jongen. En daarbij, 't zicht van de mensen dat moete ook niet onderschatten... goeie burenen maken goeie vrienden zeggen ze altijd, en de vuile was gaan buitenhangen voor jan en alleman daar maakte geen vrienden mee...

ANTHONIE : Zevert toch niet moeder... ge gaat mee en daarmee uit!

MOEDER : Geen haar op mijne kop dat daar aan denkt... en dan de familie die hier vandenavond staat, zo 'n schandaal overleef ik niet... en dan de zever van ons moeder... ik zal nogal ne post pakken... en wie zegt dat Mariëtte ons binnenpakt, nog zo iets? Ik mag er niet op peinzen... en Ricco en dan onze Robert... en die tafel die nog niet gedekt is, en eigenlijk wou ik hier eerst nog eens nen dweil doorslagen dat dat hier fris riekt als ze binnenkomen en...

ANTHONIE : Zwijgt moeder! Ik zal eens bellen naar tante Mariëtte, we zullen rap weten of we welkom zijn of niet!

MOEDER : Blijf met uw poten van dien telefoon af! Anthonie! Laat het mij geen twee keer zeggen éh!

ANTHONIE : Ik bel en daarmee is alles gezegd!

MOEDER : Gijse godverdommesse smeerlap, probeert het niet eh! Ik haal der uw vader bij éh!

ANTHONIE : Wat? Hoor ik dat goed? Vader? Achterlijke dat ge daar staat...

MOEDER : Wat zegde gij daar? Achterlijke, tegen mij, hebde mijn hand al eens gevoeld op uw gezicht?

ANTHONIE : Klopt maar éh, klopt maar, ge zijt mekaar waard, gij en uwe vent...

MOEDER : Nu gaat ge zwijgen éh, legt dien hoorn terug op! Legt hem in den haak zeg ik!!!!

ANTHONIE : Ge moet op mij nooit meer rekenen, voor mijn part slaagt hij u dood... trut.

MOEDER : Ooooh, manneke wacht maar, dat zal ik niet vergeten dat ge dat gezegd hebt, dat zal ik niet vergeten... een buzzeken met vlooiën, dat zijde gij, waarom danne kik hier nog rondloop dat weet ik niet... nen hond dat benne kik hier... nen hond... Ik wil awe smoel hier niet meer in mijn keuken zien vandaag, hebde het gehoord... gij hebt gedaan met mij... naa zijde te ver geweest, naa hebde op mijn hart getrapt zun manneke!!!

ANTHONIE : Moeder, alsteblijft?

MOEDER : Wat was het ook al weer? Bouillonblokskes, 200 kroketten, de toert van Spaenhoven, en nen extra tomaat... 'k zal maar in ene keer nen halve kilo pakken, want voor enen tomaat... dat durve kik niet vragen zonne... Waar is 't sleutelke van de vélo ook al weer... ah ja, dat zit nog in mijne grijzen impermeabel, heb ik nu alles, mijne portemonnee... Ik zal mijn regenkapken ook maar meepakken, want het ziet er naar uit dat dat hier sebiet een vree vlaag gaat doen... Als ik mijnen hemel hier nog niet verdiend heb éh, dan weet ik het ook niet... *(Ze vertrekt naar de winkel.)*

ANTHONIE : Godverdomme godverdomme, dat ik nu net in zo 'n familie met niet anders dan achterlijken moet geboren zijn...

(imiteert moeder) MAAR ONZEN ANTHONIE DIE LEERT GOED ZULLE, DAAR GAAT GE NOG VAN HOREN LATER...

(gewoon) Als ik ze hier allemaal de schedel in klop ja!!! Klootzakken, klootzakken!!!!

Dat die koei niet wilt inzien dat ze hier wegmoet? Alsof dat het leven niets anders te bieden heeft dan wassen, plassen, strijken, koken en bont en blauw geslagen worden...

(imiteert moeder) SSSST ANTHONIEKEN, STRAKS HOORT UW VADER U NOG EN GE WEET HOE DAT HIJ IS ALS HIJ EEN PINTJE TE VEEL OP HEEFT...

(gewoon) Een pintje teveel noemt ze dat, als ge aan zo een tempo zuipt dan kan het niet anders dan dat ge ne zeikerd wordt! Maar voor Anthonieke is dat allemaal niet zo erg, zolang dat zijn school der niet onder lijdt... Soms wou ik dat ik zo lomp was als mijn broer! Alhoewel... nee, als ik zo moest zijn dan... 't Is genoeg geweest! Ze zal vertrekken of ze nu wil of niet...

IK HEB GESPROKEN, zoals ons vader het altijd zegt als hij amper nog zijn woorden kan sorteren.

(imiteert vader) BOELEKEN PAKKEN EN BUITEN...

(gewoon) Hij krijgt zijn goesting! 't Is de laatste keer geweest dat die zotte in hare peignoir buiten aan de voordeur zal staan smeken om binnen te mogen...

(imiteert vader) ALS GE DIE HOER BINNENLAAT DAN MAAK IK ULLEN ALLEMAAL KAPOT...

(imiteert moeder) ANTHONIE? ANTHONIEKE? SLAAPT HIJ AL? DOET EENS OPEN!...

(gewoon) Met haar gat omhoog in de wind en haar lippen in de brievenbus geperst! Achterlijke!!!

Maar over vader geen slecht woord hoor, neee...

(imiteert moeder) DAT GE ZO OVER UW VADER KUNT KLAPPEN ANTHONIE... 'T IS EEN ECHTE SCHANDE.

(gewoon) Dan verdedigt ze hem nog ook...

Als ze nu werkelijk denkt dat ze mij zitten heeft met dien telefoon mee te pakken naar de Nopri... eens efkens zien... mijnheer dokter, den best gedraaide nummer voor 't moment... Marie-Claire en Alfonse... Mieke en Julien... moeder... Mariëtte, voilà... 7795660... zijt nu alsteblijf thuis... Allé komaan, de Nopri is maar twee straten verder éh tante Mariëtte... Hallo! Tante Mariëtte, 't is Anthonie hier éh... nee nee, deze keer niet nee... wel... ik weet niet goed hoe ik er aan moet beginnen... nee nee niet in 't ziekenhuis nee, maar ze moet buiten van ons vader en deze keer meent hij het serieus... nee nee, hij was nuchter toen... hij zegt dat ze buiten moet of hij maakt haar kapot... hij heeft een ander... hallo tante Mariëtte... gij zijt de enige waar we naartoe kunnen en gij zijt toch alleen... ja ja ik weet dat dat allemaal niet zo gemakkelijk gaat maar... ge komt naar hier zegde, da's ongelofelijk... nee

vader is er niet nee, die zit op den hoek ja, waar zou hij anders zitten... binnen een goed half uur zegde?... Ok, tot straks dan, dag tante Mariëtte... oh ja, kunde gij een valies meebrengen want dat hebben wij hier niet... Hallo? Hallo? Opgehangen... dan blijft het maar in vuilzakken staan!

Ik denk dat die tomaten van de Nopri nooit ne crevette zullen zien moeder. Als tante Mariëtte er haar mee komt moeien...

Dat die tweelingzusters zijn, dat kunde u gewoon niet voorstellen. Haren eerste vent die heeft ze van den enen dag op den andere met zijn klikken en zijn klakken op straat gegooid en haren tweeden die is van pure miserie terug naar zijn eerste vrouw gegaan... zozegged voor de kinderen... alsof de kinderen ooit meetellen.

Dat is geen katje om zonder handschoenen aan te pakken...

'k Weet nog op de feest toen dat pitte Rosalie 60 jaar werd... mijn vader dacht dat hij efkens mijn moeder kon affronteren voor heel de familie... Nog zo groot was hij, de klootzak... maar ja... terug thuis heeft moeder toen de klop gehad... en heeft tante Mariëtte de volgenden dag telefoon gehad van pitte Rosalie dat het Mariëtte haar fout was dat ons moeder klop had gekregen...

Twee weken hebben Mariëtte en Pit tegen mekaar niet gesproken... en normaal houden die geen 2 seconden hunnen teut! Den appel valt niet ver van den boom! Behalve bij moeder dan... maar die is het dan ook gewoon geraakt om "te vallen"!

Pit is nochtans niet helemaal dezelfde dan tante vind ik... ik geloof dat ik pit nog geen ene keer heb zien lachen, behalve dan met de miserie van een ander!

Als ik met nieuwjaar mijnen brief moest gaan voorlezen dan lag ik daar weken op voorhand van wakker: "liefste meter... van uw allerliefste petekind"... en heel die zever, ze wist goed genoeg dat ik er geen woord van meende, en ik wist maar al te goed dat ik helemaal haar liefste petekind niet was, maar ja, in ons familie moet iedereen zijn plicht doen, en met die 12,5 euro kon ik achteraf ten minste eens iets kopen.

't Is spijtig dat ik den bompa nooit gekend heb... mijn moeder zegt dat ik als twee druppels water op hem trek...